

Verktyg och övningar för författarkurser

Struktur, program och övningar under Per Herngrens författarkurser.

Författarkurserna inriktas på skrivandet som ett hantverk. En uppsättning metoder och tekniker lärs ut under fyra dagar på Grundkurs och Fortsättningskurs.

Eftersom kurserna på Grund och Fortsättning utgår från möjligheter och problem i de texter som skrivs under övningarna kan man välja att gå dem några gånger tills man känner att hantverket börjar sätta sig i fingrarna.

På Avancerad kurs arbetar deltagarna med egen berättelse, novell eller roman. Kursnivån anpassas efter varje text, och deltagarna kan därför gå flera avancerade kurser för att pröva olika faser i sitt skivaprojekt.

- Det finns även möjlighet för individuell handledning och lektörläsning av manuskript, hör av er direkt till [perh.ickevaldnet\(snabel-a\)gmail.com](mailto:perh.ickevaldnet(snabel-a)gmail.com).

Innehåll • Eget skivaprojekt • Hur kurserna går till • Läsarkurs • Ditt ansvar som deltagare • Riktlinjer för kursen • Några begrepp • Författande som problemlösning • Rum och miljö • Berättarröst	• Perspektiv • Sinnen • Researchövning • Fortsättning nivå 2 • Avancerad kurs nivå 3 • Utseende • Mera karaktär • Sinnesstämning och känslor • Handling • Tankar	• Dialog • Makt, förtryck, våld och konflikt • Dramaturgi och spänning • Abstrakt och konkret • Metafor • Språket • Redigering • Möjligheter och önskemål
--	---	---

Eget skivaprojekt

Precis som under Avancerad kurs får deltagare på Grund och Fortsättning

gärna utgå från egna texter eller ett pågående projekt. Ta i så fall med text på papper, usb-minne eller cd. Den som föredrar att skriva på laptop måste ta med ett usb-minne eftersom utskrifterna bara kan göras från Folkuniversitetets datorer.

Hur kurserna går till

Teorin är hantverksinriktad och bygger på litterära fallgropar och skrivarproblem som visar sig under kursen.

Övningar: Deltagarna skriver texter utifrån övningar eller eget skrivarprojekt. I en liten grupp läser vi sedan varandras utkast och visar på möjligheter i texterna. (10-15 minuter för varje text per övning)

Under kursen övar vi verktyg man kan använda i sitt skrivande. De skapar en viss stil och ger speciella effekter. Andra lösningar skapar andra effekter. På kursen tränar du dig på några grundläggande tekniker, senare bör du pröva att bryta dessa metoder för att se vilka nya möjligheter som skapas. Kursen ger alltså inte regler som du måste följa.

Kursen är 18 lektionstimmar (18×45 minuter). Under fjorton lektioner varvas övningar på olika berättarverktyg med metodanalys och teori. Fyra av lektionerna vigs åt mer informella samtal om författande och utgivning. Dessa fyra timmar styrs till stor del av deltagarnas frågor och intresse.

Läsarkurs

En skrivarkurs är mycket en läsarkurs. Vi tränar oss på att analysera detaljer, effekter och möjligheter i varandras texter för att upptäcka vad vi kan göra med våra egna texter.

Ditt ansvar som deltagare

Skribenten

I gruppdiskussionen: Styr dina läsare utan att kontrollera dem: Om du prövar en speciell teknik kan du nämna det innan textdiskussion så dina

meddeltagares läsning inte fastnar i andra problem de hittar i din text.

Läsaren

När du läst någon av de andra deltagarnas texter och ska ge synpunkter:

1. A) Börja gärna med saker som fungerar bra.
2. B) Analysera vilka funktioner de olika skrivarlösningarna får i texten.
3. C) Lyft sedan fram möjligheter som författaren kunde pröva.

Vilken effekt får en speciell lösning. Ge gärna förslag som författaren kan pröva. "Du skulle kunna testa och se vad som händer om du ..."

Vi läser varandras texter för att hjälpa varandra att pröva nya lösningar. Visa på öppningar i texterna. Vilka möjligheter ger olika lösningar?

Moral och riktlinjer under kursen

Se till att dela tiden så alla får lika mycket.

Som författare är du ansvarig för din text. Låt inte läsaren skriva din berättelse. Läsaren ger dig information om vad som hände när hon läste, men du gör kanske en helt annan tolkning. Om någon föreslår att du ska pröva att minska ex miljöbeskrivningar kanske den bästa lösningen är att stärka dem. Kanske var miljön alltför diffus eller klichéartad.

Samarbetstekniker för kreativa grupper:

Stämningsunderlättare: Ser till trivsel med mikropaus, blommor i rummet, frukt eller fika.

Tidsunderlättare: Delar upp tiden mellan deltagarna rättvist. Anger tiden baklänges; hur mycket tid det är kvar.

Maktingripare: Motverkar dominans, bevakar regler och tryggheten under kursen.

Teknikunderlättare: Hjälper till att lösa tekniska problem skrivare, kopiering eller i Word.

Regler under kursen

1. Ta upp möjligheter i varandras texter. Fundera kring skrivarhantverket. Då kan vi gå djupare in på texterna utan att klampa på.
2. Tala ej om hur textförfattaren borde skriva, eller hur hon borde lösa ett visst problem. Visa på möjligheter som författaren kan testa.
3. Visa respekt för varje deltagare. Ingrip om någon blir oförsämd eller nedlåtande.
4. Värdera inte skribentens förmåga och skicklighet.
5. Analysera inte författaren. Berätta inte om du känner igen skribenten i texten. Fråga inte ens om hon själv har upplevt det hon skriver om.
6. Om läsarna undrar något om din berättelse – svara inte. Prova hellre att svara genom att under kursen skriva nya texter eller nya versioner. Muntliga svar från författaren förstör möjligheten att testa hur texten fungerar.
7. Recensera inte varandras texter. Vi är inga författarpoliser.
8. Ge inte abstrakta övergripande värderingar som att du tyckte berättelsen var bra eller dålig. Ifall texten inte gav dig någonting så avslöja aldrig detta. Om du däremot gillar en berättelse eller om den gav dig en positiv upplevelse så dela gärna med dig av detta privat direkt till textförfattaren, ex på rasten.
9. Ta inte upp språkliga rättningar inför hela gruppen. Ge gärna sådant direkt till författaren. Detta är en författarkurs inte en språkkurs.
10. Om det inte berör skrivarhantverket och möjligheter som författaren kan prova undvik att tolka texten och dess budskap. Detta är inte kurs i Litteraturkunskap.

Några begrepp

- Gestalta: Visa så läsaren tolkar själv. Undvik att förklara. Skriv inte läsaren på näsan. Show don't tell.
- Berättarrösten kan ligga väldigt nära perspektivpersonen eller hålla sig mer allvetande. Den kan också representera ett kollektiv.
- Perspektivperson: Den vars upplevelse och tankar berättarrösten för tillfället följer.
- Slitna uttryck. Många geniala skrivarlösningar kan uppfattas som slitet

och kliché när det används för ofta eller redan när det används för andra gången.

Författande som problemlösning

En författare vill berätta en berättelse. En stor del av skrivandet kan dock ses som problemlösning. Under kursen tränar vi olika tekniker för att upptäcka effekter i berättelsen. Efter att texten trycks ska helst skrivarteknikerna bli osynliga för läsaren. När man berättar en god historia fångar man läsaren så hon glömmer dramaturgi och gestaltningstekniker, stavning och grammatik.

Rum och miljö

I berättelser gestaltar ofta delen helheten. En enstaka fjällbjörk kan visa var berättelsen utspelar sig. Någons minspel kan avslöja vad hela berättelsen handlar om. Att inte använda alltför utförliga beskrivningar är att vara ekonomisk.

Vanligast görs en rumslig och tidsmässig placering i början av ett kapitel samt direkt efter blankrad. Om detta glöms bort svävar karaktärer i rymden. Läsaren vet inte om allt utspelas på landet eller i en stad, ifall det är natt eller dag.

Om beskrivningar eller placeringen kommer för sent kan morfologiska effekter uppstå. Läsaren skapar en bild och plötsligt förändras omgivningen: en väg blir en strand, inne blir ute, en skog blir en stad, en lång person krymper och blir kort.

Ifall det plötsligt finns flera personer i ett rum där man trodde perspektivpersonen var ensam uppstår en Star Trek effekt, folk beemas dit från ett närliggande rymdskepp.

Kliché artade eller fattiga miljöbeskrivningar kan skapa ett sterilt landskap. Berättarrösten känns snål.

1. Prova att gestalta ett instängt rum – fängelsehåla, fordon – genom handling snarare än ren beskrivning.
2. Ovanstående övning med instängt rum: Lägg till detaljer som antyder framtida faror och hot.
3. Gestalta perspektivpersonens känslor: sorg eller längtan efter någon

genom att enbart använda omgivningen. Berättelse eller en-menings-övn.

4. Gestalta oro, rädsla eller konflikt med någon genom att enbart använda omgivningen. Berättelse eller en-menings-övn. Undvik övertydliga symboler.
5. Gestalta en miljö - natur eller samhälle - genom några få detaljer. (Sammanhängande berättelse eller En-menings-övning.)
6. Skapa en rumslig och tidsmässig förankring vid en kapitelstart.

Berättarröst

Författarröst är inget bra begrepp. Om författaren dyker upp i texten beror det vanligtvis på ett misslyckande. Texten får ett guda-problem. Karaktärerna blir då inte självständiga varelser, någon drar i trådarna. Berättelsen har i så fall bara en aktör - författaren.

Läsaren kan ramla ur berättelsen om texten plötsligt blir pedagogisk eller informativ.

Om något är självklart för perspektivpersonen bör det ofta gestaltas som självklart, även om det inte är det för läsaren. Om man förklarar för mycket blir det som om berättarrösten inte längre ser genom perspektivpersonens ögon utan snarare tittar rakt på läsaren. Läsaren ramlar ur äventyret och tvingas ta ögonkontakt med berättaren. Detta används dock ibland för att få en viss effekt.

Om perspektivpersonen är expert blir banala förklaringar perspektivsvaj eftersom experten inte tänker som en nybörjare. Att experten plötsligt minns hur det var när hon själv var nybörjare känns alltför lägligt. Sådant måste förankras för att bli trovärdigt annars känns texten konstruerad. En vanlig lösning är självklarhetsmarkörer: "Alla visste ju ... Allt stämde ... Som vanligt ... Men här får man vara extremt sparsam. En detaljerad beskrivning av expertens handlande utan förklaringar kan vara en annan lösning.

Hur ska man då ge tillräckligt med information: Många författare löser detta problem genom att skapa en undrande främling, en lärlingsrelation, eller en huvudperson som tvingas omtolka det som känns hemvant och självklart.

Sammanhängande berättelse eller En-menings-övning:

1. Försök att genom några få stycken dumpa mycket information om berättelsens värld utan att texten känns pedagogisk eller informativ.
2. Skriv några stycken som gestaltar de regler och lagar som gäller för karaktären.
3. Gestalta de regler och lagar som begränsar eller förtrycker karaktären. Utan att förklara eller bli övertydlig, skapa förväntningar på befrielse eller uppror.
4. Låt berättarrösten visa att huvudpersonen är fängslad i en cell för något som huvudpersonen hävdar är rättfärdigt. Utifrån läsarens perspektiv kan "saken" vara god eller ond; men för huvudpersonen är den god. Gestalta en fängslad "gandhi" eller terrorist.

Perspektiv

Perspektivsvaj är att lägga berättarrösten på ett visst avstånd från perspektivpersonen och ändra det fram och tillbaka utan att markera med ex blankrad. Man kan tänka på berättaren som en papegoja som väljer att flyga högt, lågt eller sitta på perspektivpersonens axel. I början av kapitel kan papegojan möjligtvis hålla ett större avstånd för att sedan närma sig perspektivpersonen. Ibland flyger papegojan iväg för att få större perspektiv i slutet av kapitlet.

Om berättarrösten byter perspektiv mitt i texten uppfattas det lätt som tankeläsning.

Perspektivbyte kan göras genom kapitelbyte eller blankrader. Ofta används tre stjärnor *** i blankraderna.

Om läsaren får veta mindre än perspektivpersonen skapas en konflikt mellan berättarrösten och läsaren. Berättarrösten känns snål.

Vanligtvis får läsaren reda på vem som är mördaren samtidigt som huvudpersonen.

Om berättarrösten väljer mördarens perspektiv i bokens inledning kan detta lösas genom tunnelseende, man lägger sig extremt nära mördarens sinnesupplevelser eller mitt i en besatt tanke. Då förblir mördarens identitet okänd.

1. Gestalta ett torg utifrån någon som bor i samhället. Gestalta sedan samma torg utifrån en främlings ögon. Byt gärna ut torget mot seder och bruk, vanor och traditioner.
2. Gestalta en promenad utifrån A) en allvetande berättare, och sedan B) en berättarröst som ligger nära perspektivperson.
3. Gestalta en färdighet eller syssla (yrke, dans, konst, vetenskap) utifrån ett skickligt proffs.
4. Gestalta en ansträngande klättring genom att lägga berättarrösten väldigt nära den som klättrar.
5. Gestalta hur en nära vän eller älskande till perspektivpersonen forcerar svåra hinder (perspektivpersonen som åskådare). Här vet perspektivpersonen inte mer än vad hon uppfattar hos den andre. Gestalta perspektivpersonens bekymmer, oro eller överbeskyddande gentemot vännen utan att förklara genom tankereferat.
6. Ovanstående övning men lägg in indikatorer på flykt (Både perspektivperson och vän är på flykt. Eller byt ut vän mot offer till perspektivpersonens) Undvik övertydlighet, använd antydningar och indikatorer för flykt.
7. Gestalta härskande och makt i ett beslutsmöte eller arbetslag utifrån en kritisk perspektivperson eller utifrån omedveten perspektivperson.
8. Gestalta en ritual, gudstjänst, ceremoni som perspektivpersonen hängivet deltar i.

Sinnen

1. Använd alla sinnen utom synen för att beskriva en måltid, person, plats, möbel, hantverk, två personer i konflikt, attraktion mellan två personer. En-menings-övning för varje sinne.
2. Gör om ovanstående övning men som berättelse.

Researchövning

1. Hitta rörelser, reaktioner, beteenden: Ansikte och huvud: Hur använder folk ansiktet, huvudet? Hur gestaltas ansiktsuttryck. Ögon: Hur används ögonen under samtal eller tystnad, i relation eller ensamhet? Vad riktas ögonen mot? Händer: Hur följer händerna samtal,

händelser? Var hamnar händerna? Kroppsdelar: Hur samverkar eller motverkar kroppsdelar varandra? Hur gör folk för att slappna av, lugna ner sig, ta ansats, spänna sig?

2. Vilka känslor gestaltas? Finn gestaltning av rädslor, oro, bekymmer, stress. Hur tar folk mod till sig? Hur inleder folk beställning eller samtal? Hur säger man adjö?
3. Lyssna på ljud i caféet: Hur används rösten? Tonfall, intonation. Vilka andra ljud skapar folk? Vilka ljud skapar maskiner och saker? Vilka ljud kommer utifrån/inifrån/framifrån/bakifrån?
4. Positioner: Hur positionerar folk sig mot varandra: bekanta, främlingar, personal? Hitta möjliga gestaltningar av hierarki, relation och känslor i positioner. Hitta berättelser i positioner.
5. Saker och materia: Tänk inte på prylar som helheter, allt har delar och öppna eller dolda sidor. Hitta enskilda ting som har eller skapar berättelse, inkludera även möbler, golv, väggar... Hitta saker som kan användas för olika känslgestaltningar. Leta efter ljus och reflexer.
6. Hur pluggar saker och folk ihop (saker med saker, saker med folk, folk med folk)? Vilka molekyler, eller grupper, bildas? Hur pluggar de isär?
7. Hitta saker som sätter fart, och gestalta hur farten uppstår, ex stämning, samtal, känslor (det handlar här inte om kroppsrörelsers hastighet).

Fortsättning nivå 2 samt Avancerad kurs

Utseende

Sammanhängande berättelse eller En-menings-övning:

1. Använd händelseförlopp eller handling för att gestalta utseende hos någon som är vän, bekant, främling, fiende, hotfull, förälskad (i någon annan eller i perspektivpersonen).

Mera karaktär

Hitta tekniker för att undvika klichéer i karaktärsövningarna.

Sammanhängande berättelse eller En-menings-övning:

2. Gestalta en karaktär som vänskaplig, slutkörd, asocial, korrekt,

misstänksam, intelligent, dum, professionell, skicklig på ett hantverk, karismatisk, patriarkal, moderlig, fobisk, formell, känslökall, botgörare, martyr, kuf, nörd, självpåtagen psykolog.

3. Beskriv en väns, partners eller fiendes karaktär.
4. Beskriv perspektivpersonens karaktär (utifrån sitt eget perspektiv).
5. Gestalta engagerad perspektivperson i en strejk, aktion eller politisk manifestation.
6. Gestalta att perspektivpersonen är tillsammans med en mycket medveten och engagerad vän under en manifestation. För perspektivpersonen är allt ganska nytt och ovant.

Sinnesstämning och känslor

Välj att gestalta känslor antingen hos perspektivperson eller annan karaktär:

7. Gestalta sinnesstämning: arg, kontaktsökande, längtan, njutning, stress, intresserad, åtrå, låst, sårad, trots, entusiasm, bromskloss, grinig, besviken, misslyckats, illvillig.

Handling

Läsaren behöver vilopauser från alltför intensiv handling.

Mer action kan fås genom att bromsa handlingen och göra den intensiv snarare än snabb.

1. Gestalta vardaglig handling: hemmet, affären, bilen, bussen, umgås med vänner, gå till jobbet.
2. Prova att skapa ett tillfälligt hot för att sedan snabbt lugna ner texten till en vilopaus. Ex en olycka som övergår i en känsla eller reflektion. Eller en uppblommande konflikt där parterna snabbt försonas.
3. Beskriv en promenad runt en marknad eller en trädgård. Låt flanören känna och ta på saker. Var ekonomisk så det inte blir för detaljrikt.
4. Bygg upp ett framtida hot eller förväntan genom antydningar och markörer.
5. Gestalta motiv genom handling. (Medvetna eller omedvetna.)
6. Referera perspektivpersonens tankar under en handling.
7. Gör en icke-erotisk händelse sensuell och erotisk utan att använda

övertydliga erotiska markörer.

Tankar

1. Varva direkta och indirekta tankar.
2. Lägg in åsikter i perspektivpersonens tankar.
3. Lägg in kritik av händelse, arbetsplats, organisation i perspektivpersonens tankar.
4. Lägg in analys i perspektivpersonens tankar.
5. Lägg in samhälls- eller maktanalys i perspektivpersonens tankar.
6. Varva handling och tankar och gestalta missuppfattning. Använd exempelvis ett samarbete, samspel eller överenskommelse.

Dialog

1. Varva direkt och indirekt dialog.
2. Varva dialog och tankar.
3. Gestalta missförstånd i dialog.
4. Gestalta hur en dialog pendlar mellan kontakt, lyssnande och ickelyssnande, oförstående.
5. Gör en dialog mellan barn.
6. Skapa en oenig diskussion kring ett ämne som är mycket angeläget för perspektivpersonen.

Makt, förtryck, våld och konflikt

Tekniker från postkolonial, feministisk och ickevåldslig analys.

1. Gestalta konflikt mellan två eller flera utifrån ena parten. Pröva olika perspektiv.
2. Gestalta konflikt hos perspektivperson, dåligt samvete, skuld. Använd någon av konflikterna nedan.
3. Gestalta konflikt utifrån någon som först är åskådare och sedan ingriper.
4. Gestalta en relation där den ene är: efterhängsen, fientlig, avvisande, förälskad, söker uppmärksamhet.
5. Gestalta en relation så att en förväntan byggs upp utan att det infrias i detta avsnitt.

6. Gestalta makt eller förtryckartekniker: dominans, paternalism, gentleman, beskyddare, flört-maktt teknik, osynliggöra, avbryta, fördomsfull, sexistisk, homofobisk, härskande, tyrannisk, sadism, kategorisera, utstötning, mobbning, ignorera, stämpla, låsa sig, defensiv, söka uppmärksamhet, nedvärdera, idealisera, prata för andra, prata med stora bokstäver, spela ut två personer, förtal, antyda, överseende, terapeutisk, jargong, bestraffa, falskhet, skylla på offret, skapa syndabock, utnyttja, exploatera, grå eminenser, konflikträdsla, släta över, tysta ner konflikter, manipulera, rebell, protest, vampyr, pyroman, moralisera.
7. Gör övningarna ovan om makt och förtryckartekniker utifrån olika perspektiv: den mäktiges, offrets, utomstående, eller från någon med viss lojalitet.
8. Gestalta motstånd. Använd övningarna ovan om makt och förtryckartekniker.
9. Gestalta svaghet som styrka - gråta, ilska, tystnad.
10. Gestalta våld genom motstånd mot våldet.
11. Gestalta en elak eller ond person som mänsklig.
12. Gestalta hur ett offer tar på sig skuld och bestraffar sig själv: ursäkt, självnedvärdera, tystna, lyda, grupptryck, misslyckad, göra sig mindre.
13. Pröva överlappande konflikter: när personliga och andra konflikter överlappar eller sammanslås: klass, kön, ras, kultur. Intersektionalitet.
14. Skapa ett kolonialt möte - nutid eller historiskt.
15. Skapa spänning genom fördomar och motstånd mot fördomar (kön, klass, ålder, grupp, folk).
16. Gestalta position eller makt som skild från individen.
17. Skapa en fördomsfull, rasistisk, sexistisk eller paternalistisk berättarröst så att öppningar för motsatta tolkningar uppstår. Mimesis, mimicry, Homi Bhabha.

Dramaturgi och spänning

1. Skapa stegrande spänning inför ett möte där perspektivpersonen vet om mötet.
2. Skapa stegrande spänning inför en olycka där perspektivpersonen inte vet om vad som kommer att ske.
3. Lugna ner tempot precis efter ett hot.

4. Lugna ner tempot under hotet, katastrofen, ex slowmotion.
5. Skapa förväntan eller spänning i vardagliga detaljer. Använd ex tekniker från rysare.
6. Skapa osäkerhet. Är allt som det ska?
7. Driv texten framåt utan spänning eller förväntan. Leva i nuet.
8. Gestalta våld utan att göra våldet spännande, alltså utan att göra det till underhållning.
9. Bygg upp en cliffhanger i slutet på kapitel eller vid perspektivskifte.
10. Välj en tidigare övningar. Lägg in blankrad med tre *** och gör ett perspektivskifte med syfte att ändra tempo, skapa förväntan och cliffhanger.

Abstrakt och konkret

Vanligen försöker man blir så konkret man kan utan att bli alltför detaljrik. Om man vill beskriva något som faktiskt är väldigt abstrakt kan man pröva att låta det konkreta representera det abstrakta. Här är exempel på olika abstraktionsnivåer: Hon åt mat, ... frukt, apelsin, ... stoppade in en apelsinklyfta, ... spottade ut en apelsinkärna.

Infodump kallas det när man ger mycket information. Men man vill sällan att det ska uppfattas som information eller förklaring.

1. Beskriv ätande, snickrande så konkret som möjligt utan att använda alltför många detaljer.
2. Beskriv värld, makt eller samhällssystem så konkret och gestaltande som möjligt.
3. Gestalta förutsättningar, regler, lagar i din berättarvärld. Använd ex främling.

Metafor

Metafor som en förklarande bild eller illustration kan bli övertydlig och pedagogisk. Bra metaforer tillför något nytt snarare än illustrerar det som redan är förklarat.

4. Beskriv något väldigt tekniskt, medicinskt, filosofiskt eller vetenskapligt genom en vardaglig bild eller metafor. Exempelvis Internet som ett

klädesplagg eller stickning.

5. Beskriv en person med metaforer. Ex självbild hos perspektivperson.

Språket

Högläsning hjälper en att upptäcka avsnitt som inte flyter, ofrivilliga rim eller upprepningar av ord och uttryck.

Tema-rema/tema-rema strukturen hos meningar kan göra en text mer lättläst. Temat anges i början av meningen och ny information (rema) i slutet: Föregående menings rema blir sedan tema i nästa mening (genom syftning eller ett sammanfattande ord).

1. Gå igenom texter från kursens övningar och skriv om med tema-rema/tema-rema strukturen.
2. Bryt tema-rema/tema-rema strukturen för att skapa effekter. Ex kan du pröva att lägga temat i början av stycket och upprepa eller förutsätta det i resten av stycket.
3. Pröva satsradning, ofullständiga meningar.

Redigering

4. Gör en av övningarna ovan. Stryk sedan hälften. Ändra sedan om det behövs för att få sammanhängande berättelse. Skriv ut båda versionerna.

Möjligheter och önskemål

1. Vad fungerar bra och vilka önskemål finns? Delaktighet, makt i gruppen, funktionärer, kompetens, svårighetsnivå, teori, övning, läsning.

Per Herngren

2007-09-28, version 0.64